

Bemærkninger til enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at ophæve gældende lovs § 64 B. Hermed udmøntes aftalerne med de kommunale parter om ophævelse af finansieringsgarantien vedrørende udskrivningsgrundlaget for 1992.

Den foreslåede nye § 64 B udmønter aftalerne om finansieringsgarantien vedrørende udskrivningsgrundlaget for 1994. Med finansieringsgarantien sikrer staten et bestemt indkomstskatteprovenu for amtskommunerne, Københavns og Frederiksberg kommuner.

Til §§ 2 og 3

Disse paragraffer vedrører en teknisk betonet justering af reglerne om beregning af rentetillæg i forbindelse med efterreguleringen af kommunernes såkaldte tolvtedelsrater af kildeskat.

Ved budgetvedtagelsen skønner kommunerne over budgetårets skatteprovenu, og det skønnede provenu udbetales som forskudsbeløb af Told- og Skattestyrelsen i tolv rater i løbet af budgetåret. To år efter opgøres det faktiske provenu på grundlag af selvangivelserne, og forskellen mellem forskudsbeløbet og det faktiske provenu afregnes i fjerde kvartal.

Beløb, der ligger indenfor, hvad der må anses for en normal usikkerhedsmargin på tre procent af forskudsbeløbet, forrentes ikke. Hvis slutfregningsbeløbet til en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, yder staten kommunen et rentetillæg svarende til 2 gange Nationalbankens diskonto godt tre måneder før budgetvedtagelsen.

Hvis et slutfregningsbeløb fra en kommune overstiger tre procent af forskudsbeløbet, betaler kommunen til statskassen et rentetillæg beregnet som 2 gange diskontoen plus otte procentpoints (to gange fire procentpoints), så kommunen forrenter det for meget udbetalte forskudsbeløb.

Med hensyn til slutfregningen vedrørende 1992 blev der indført særregler vedrørende grænsen for,

hvornår der skal beregnes rentetillæg, jf. § 3, stk. 2 og 4, i lov nr. 182 af 23. marts 1992.

Disse særregler skyldtes den ved samme lov indførte finansieringsgaranti for 1992. Sammenhængen er nærmere den, at det i kraft af finansieringsgarantien ville blive aktuelt med udbetaling af beløb fra staten til kommunerne, hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viser sig at blive lavere end det i juni 1991 skønnede. Når staten ydede finansieringsgaranti for et eventuelt lavere udskrivningsgrundlag for 1992 end efter juni 1991-skønnet, var det naturligt at se bort fra afvigelsen ved fastsættelsen af denne margin. Der blev derfor i tilknytning til finansieringsgarantien for 1992 indført en regel, hvorefter den normale »rentefri« margin på 3 procent blev forhøjet med den konstaterede afvigelse mellem beskatningsgrundlagene i den situation, hvor kommunerne skal afregne forskelsbeløb til staten, og omvendt nedsættes med afvigelsen i den situation, hvor staten skal betale til kommunerne. I det omfang staten – via finansieringsgarantien – eventuelt måtte have medvirket til et for højt skøn over udskrivningsgrundlaget, ville kommunerne ved hjælp af denne særregel derfor blive godskrevet dette fejlskøn ved renteberegningen.

Hvis det pr. maj 1994 opgjorte udskrivningsgrundlag for 1992 viste sig at blive højere end juni 1991-skønnet, skulle den »rentefri« 3 pct.-margin opgøres efter de almindelige regler.

Da finansieringsgarantien for 1992 foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, foreslås det i konsekvens heraf samtidig at ophæve de nævnte særregler om beregning af rentetillæg til forskelsbeløb vedrørende 1992 (lovforslagets § 2).

Samtidig foreslås det at indføre tilsvarende særregler for renteberegningen i forbindelse med forskelsbeløb vedrørende 1994 for Københavns og Frederiksberg kommuner og amtskommunerne, jf. lovforslagets § 3, stk. 1 og 2. Dette skal ses i forbindelse med den foreslåede finansieringsgaranti for 1994 for disse kommuner, jf. lovforslagets § 1.